

آیت الله قرهی؛ لذت و شیرینی عبادت تنها با دوری از گناه درک می‌شود

آیت الله قرهی در درس اخلاق خود گفت: مبتلا شدن به گناهان، اصل عبادت را برای انسان سنگین می‌کند و لذتش را نیز از بین می‌برد. وقتی روح و جسم مبتلا به گناه شد، دیگر لذت عبادت برای انسان نیست.

آیت الله قرهی در درس اخلاق خود گفت: مبتلا شدن به گناهان، اصل عبادت را برای انسان سنگین می‌کند و لذتش را نیز از بین می‌برد. وقتی روح و جسم مبتلا به گناه شد، دیگر لذت عبادت برای انسان نیست.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله قرهی از نکته های اخلاقی مطلبی بیان کرده که برای علاقه مندان در پی می آید.

ترک گناه خود به خود عبادت لذت بخش را برای انسان به ارمغان می‌آورد اما وقتی انسان مبتلای به گناه شد، برای همین سه رکعت، چهار رکعت نماز واجب هم دیگرحالی ندارد. مگر این چند رکعت نماز چقدر از انسان وقت می‌گیرد؟ نمازی که ما می‌خوانیم، چهار، پنج دقیقه، نهایت ده دقیقه طول می‌کشد، اما انسان مبتلای به گناه، برای همین نماز معمولی کأن کوه عظیمی را می‌خواهد جا به جا کند، می‌گوید: نمی‌دانم چرا؟ وقت دارم اما دائم می‌گویم: الآن بلند می‌شوم، ده دقیقه دیگر، پنج دقیقه دیگر، یک موقع نگاه می‌کنم نمازم قضا شده و به خواب رفتم. اوایل خودم از خودم بدم می‌آید، می‌گویم: من که می‌توانستم بخوانم، دو رکعت، سه رکعت، چهار رکعت نماز که وقتی نمی‌گرفت، چرا نخواندم؟ دلیل، همان گناه است.

وقتی روح و جسم مبتلا به گناه شد، دیگر لذت عبادت برای انسان نیست، برای همین است که از آنجا به بعد عبادت برای انسان سنگین می‌شود اما وقتی انسان گناه را ترک کرد، روز طولانی، گرما و عطش برای او مهم نیست. چنان از روزه کیف می‌کند، چنان با عبادت حال می‌کند، چنان به خلوت با خدا عشق می‌ورزد که اصلاً می‌خواهد تمام عمرش در این لحظات باشد «فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ» [۳].

ذوالجلال و الاکرام به یحیی بن زکریا (ع)، آن نبی مکرم فرمود: یحیی! اگر بندگان خاص خودم را که از گناه بریدند و به من متصل شدند به حال خودشان بگذارم؛ چون از گناه بریدند و لذت عبادت را می‌چشند، دیگر گرسنگی و تشنگی را درک نمی‌کنند، آن قدر به عبادت مشغول می‌شوند و آن قدر گرسنه و تشنه هستند که در همین حال جان به من تسلیم می‌کنند. اما من خودم یک حالتی را برای آن‌ها قرار می‌دهم، لحظاتی آن‌ها را از آن حال بیرون می‌آورم که احساس گرسنگی، تشنگی و نیازهای بشری و دنیوی کنند.

ببینید ترک گناه چه می‌کند! اوج می‌دهد تا جایی که دیگر انسان نمی‌فهمد گرسنه یا تشنه است. اگر امتحان کنیم، می‌بینیم تشنگی در یک حدی است، اول عطش می‌آید، اوج می‌گیرد، وقتی به آن محل نگذاشتی، جسم عادت می‌کند دیگر تشنه نیست.

اما آن چیزی که باعث می‌شود انسان از اول عطش را درک نکند، عطش به قرب خدا و دور شدن از گناه است. با عطش به قرب خدا، انسان عطش جسم را نمی‌فهمد و دلیل عطش به قرب خدا دوری جستن از گناه است. لذا عزیزان من! جوان‌های عزیز! فرزندان عزیزم! کد اصلی همین است، اگر کسی بفهمد کد اصلی این است، دیگر به جایی نمی‌رود.